

אין אידיש גערעדט

אנו לא נמצאים ב'פקק'!!!

קטנים וממתינים לאוטובוס עד בוש, והם אכן רצו לשלוח אוטובוס שיאסוף אותם ויקח אותם למחוז חפצם - ירושלים.

אבל אף אחד מהנהגים לא הסכים

לנסוע.

למה???? פשוט מאוד, הם יודעים טוב מאוד איזה קיתון של רותחין הם עומדים לקבל מהאנשים הממתינים, הם יצעקו: 'איפה היית עד עכשיו, איזה חוצפה זה להשאיר אנשים עם ילדים קטנים ממתינים בתחנה מזיעים ועייפים', {כאילו שיש לזה איזשהו קשר לנהג...} וממילא אף אחד מהנהגים לא רצה לקחת על עצמו את הנסיעה הזו!!

נו, אם ככה איך אתה כן הסכמת לקחת על עצמך את הנסיעה הזו.

וכי איך לא פחדת לקבל צעקות

וגידופים!!!!!!

תשמע טוב, אמרתי לממונים שאני לוקח על עצמי את הנסיעה הזו, וכדי לחסוך מעצמי את הצעקות והקללות והגידופים, אז במקום לרשום על גבי הצג המופיע למעלה את מספר הקו הנוסע לירושלים, שזהו הנסיעה שאני באמת צריך לעשות, רשמתי את מספר הקו שיעדו לפתח תקוה... כדי שהציבור הממתין בתחנות יחשבו שאני נוסע לפתח תקוה, וכשיראו שאני ריק מנוסעים יבקשו ממני בתחנות ש"אשנה" את מסלול הנסיעה, ואקח אותם לירושלים, וכך "אויעל ברוב חסדי" לקחת אותם לירושלים... יוצא שבמקום לקבל קללות קיבלתי ברכות....

סיפור מאוד יפה!!! אבל מה אתה

רוצה לומר עם זה????!!!

מאוד פשוט: הרגשות שיש באדם הם לפי מה שהתכוון לכך, אדם הנוסע מבורו פארק למאנסי ובדרו נתקע בפקקים כבדים והדרך ארכה לו ארבע שעות, הוא בוודאי יתמלא בעצבים ורגשות כעס, אבל אם הדרך למונטריאל תיקח לו רק ארבע שעות הוא יהיה מרצה, למה? פשוט מאוד: כי הנסיעה למאנסי אורכת בדרך כלל מקסימום שעה וחצי, והוא כבר מחשב בראש שיש לו שעה וחצי להיות בדרכים ואח"כ הוא יגיע למחוז חפצו,

היה זה במוצאי ראש השנה תשע"ה, בתחנת האוטובוס בלב בני ברק עמדו עשרות משפחות עם ילדים קטנים, וחיכו לאוטובוס שיקח אותם למחוז חפצם לירושלים...

ואין קול ואין עונה!!

שום אוטובוס לא נראה באופק: הם טילפנו לחברת האוטובוסים, שם הבטיחו שהם ישלחו להם אוטובוס, אבל האוטובוס בושש מלבוא, וזה אחרי ששהו במשך יומיים אצל המארחים בדירותיהם הקטנות בלאו הכי, מיותר לציין שבכזו צפיפות אי אפשר לישון יותר מידי... ולכן אחרי יו"ט הם כבר רוצים לראות את עצמם בבית, וכאן הם עומדים וממתינים עם ילדים קטנים בשעה אחד וחצי בלילה, ומזג האוויר חם, כמו שיודע כל אחד שבבני ברק בתקופה זו מזג האוויר חם ויבש, וכך החלו אנשים לאבד את סבלנותם, ומכמה כיוונים נשמעו קולות של כעס על החברה, ועל העסקנים, ועל מי לא....

סוף סוף: רואים את האוטובוס מרחוק!

האנשים כבר שמחו הנה סוף סוף האוטובוס בא, אבל כשהוא התקרב יותר השמחה התפוגגה, כי הם ראו לפי מספר הקו שזה אוטובוס שנוסע בכלל ל... פתח תקוה, אבל כשהאוטובוס התקרב לתחנה הם שמו לב שהאוטובוס ריק לגמרי, כנראה לא הרבה אנשים מעוניינים לנסוע לפתח תקוה, אז הם ניגשו לאוטובוס ובקשו מהנהג

אנא! תרחם עלינו ותיקח אותנו לירושלים!!!

אומר הנהג: מצטער מאוד אבל אני לא יכול, אני רק עובד! אני לא יכול לעשות מה שאני רוצה!!! אני עלול לאבד את משרתי: התחילו האנשים להתחנן ולבקש מהנהג שיחוס וירחם עליהם ויסיע אותם לירושלים, הרי הוא ממילא נוסע עם אוטובוס ריק, וכי מה ישנה לו אם הוא ייסע לפתח תקוה או לירושלים, הם אמרו לו, שתוכל על הילדים הרכים המבלים את הלילה ברחוב, חם בחוץ וזה עלול להביא לסכנת נפשות

לאחר הפצרות מרובות...

הנהג נעתר לבקשתם!!!

והסכים לקחת את הציבור לירושלים: הוא החליף את המספר המנוסס למעלה למספר 402 שיעדו לירושלים, והציבור החל לעלות בשמחה לאוטובוס, בעודם מברכים את הנהג בכל הברכות שבעולם, ומתחילים בנסיעה.

במהלך הנסיעה ניגש אחד מהנוסעים אל הנהג, ושאל: תגיד לי

אתה כזה אמיץ?!!! אתה מוכן להסתכן לאבד במשרתך!!!

הרי חברת אגד יודעים בדיוק היכן נמצא כל אוטובוס, והם יראו שאתה לא נוסע בכלל לפתח תקוה אלא לירושלים, והרי זה לא המסלול של הקו שלך?! וכי אתה עד כדי כך צדיק - שתסכים לאבד את משרתך בשביל לעשות טובה ליהודי???

ענה לו הנהג:

קרב אלי, ואנלה לך את הסוד! חברת 'אגד' יודעים בדיוק לאיזה מסלול צריך תגבור של אוטובוסים: והם ידעו שבתחנה הזו עומדים משפחות עם ילדים

תודה רבה לבעל המחבר של הגליון החשוב "לחזות בנועם ה'" על עזרתו המרובה לשם שמים ישלם ה' פעלו

דבר הגליון

ברוך שהחיינו וקימנו והגיינו לזמן הזה, אחר בקשת הרבים להתחיל להפיץ הכתבים שיש לי מהשיעורים, שאני אומר בס"ד בחבורת שבת אחים, ואמרו שיש בזה תועלת גדול, ובפרט אחר ששמעתי מהרבה מרביצי תורה שלקחו חלק מהכתבים שכתבתי כבר מזמן ונתנו להתלמידים והיה בזה תועלת רבה, וגם לרבות דכשמדברים אם השפה של היום אז זה מרגיש שמדברים לו, ממילא אם הודאה על העבר ובקשה על העתיד אני מתחיל בעזרה"ת להפיץ הגליון בס"ד וחפץ ה' בידינו יצליח.

אם אין קמח אין תורה

וכאן הקריאה יוצא למי שנדבר ליבו לעזור אם ההוצאות, לרגל השמחה, או לע"נ שההוצאות עולה להרבה כסף ופרוטה לפרוטה מצטרפת.

מחיר ההנצחות

לע"נ וכדו' \$50
ולנדב כל הגליון 200\$

פטרון השבוע נתנדב ע"י

הרה"ח הרבני הנגיד
ר' אברהם נחמיה
פאזנער שליט"א
לע"נ האור החיים הק'
זכיתו יגן עליו ועל בני ביתו

לוי יצחק שנקע

להערות ולנדבות, ולכל עניי הגליון ולקבלת העלון בדוא"ל יכולן לפנות בכתובות
1965 60th st Brooklyn N.Y.
11204.

315-400-1818
1818yiddish@gmail.com
ולקבל הגליון יש לחקור יכולן לפנות לכתובות דוא"ל
1818yesh@gmail.com
708-929-1818

תצא מחדרי לכמה דקות, אוכל לחשוב ביישוב הדעת על איה עצה טובה בשבילך!

הוא יצא, והרבי קרא לגבאי והרים את קולו כדי שגם החסיד הממתין בחוץ גם ישמע... ואמר: יש בחוץ אדם שמתלונן שהוא 'כעסן' גדול, אני רוצה לנסות אותו, לכן עלה בי עצה שתכין כוס קפה, וכשאתה יוצא מהחדר עם הקפה תיגש לאותו אדם, ו...!

תשפוך עליו את הקפה!!!

ואני רוצה לראות אם באמת הוא יכעס: ואם הוא יכעס עד כמה יגבר הכעס, אומר ועושה הגבאי הכין כוס קפה חם, והוא יוצא מהחדר כשכוס הקפה בידו, והוא עשה את עצמו כאילו הוא מועד בדרכו, וכמובן שכוס הקפה נשפך כולו על היושב בצד, הלא הוא מיודעינו ה"כעסן".

והפלא ופלא!!!

הוא כלל לא כעס: כמה דקות לאחר מכן קרא לו הרבי לחדרו, ואומר לו: הגעתי למסקנה שאתה בכלל לא 'כעסן'! מהההההה?? שואל החסיד: הרי הרבי יודע שאני כעסן בצורה נוראית, אשר בעקבות כך הגעתי לרבי שיעץ לי איך להתמודד עם זה, ענה לו הרבי: אני הוריתי לגבאי שלי שישפוך עליך את כוס הקפה, ורציתי לראות אם אתה הולך לכעוס, ו... כלל לא כעסתי!!!

הכמה גדולה!!!

אני הרי במו אוזני שמעתי איך הרבי מורה לגבאי שישפוך עלי את כוס הקפה כדי לבדוק את מידת הכעס שלי, אז וודאי שהתאפקתי ולא כעסתי, אבל שהרבי רק יראה מה יקרה באופן רגיל אם מישהו יעז לשפוך עלי כוס קפה...

זאת היא הבעיה שלך!!!

- אמר לו הרבי - אתה כלל לא כעסן, אלא מה: חסר לך קצת אמונה... כי מכיוון שאתה חושב שמישהו שפך עליך קפה לכן אתה מתעצבן... אבל אם היית מאמין שכל מה שקורה לך הכל נעשה משמים, אלא שאותו אדם הוא השליח לעשות זאת, וכל זה כדי להעמיד אותך בנסיון, ובכלל לא אותו אדם הוא זה שגרם שיישפך עליך קפה... כך הוא בכל פעם שיש לך איזשהו נסיון, ואתה מרגיש שלא הולך לך כמו שחשבת, זה בעצם נסיון משמים כדי לבחון אותך.

יוצא לנו מזה

שאם אנו יודעים שכל קושי שעובר על האדם, הוא הכל מתוכנן מלמעלה: אז זה לא הכוונה שבעצם היית צריך לנסוע יותר מהר, ופתאום נתקעת בפקק, אלא שמלכתחילה היה מתוכנן שהדרך תתארך לך וכך שעות, וזהו כדי שתקבל שכר גדול על ידי שתעמוד בנסיון ולא תתעצבן כל כך מהר, וממילא גם אין משמעות לצמד המילים "אני לא מצליח", למה? כי כשאדם אומר "אני לא מצליח" הכוונה שבעצם הייתי צריך להצליח, ומשהו פתאום השתבש... אבל אם אנו יודעים שאנו נצליח בדיוק כפי שתכננו למעלה, אז כמה שהצלחתי וכמה שלא הצלחתי זה מה שגזרו בשמים....

ואת זה צריך לשנן שוב ושוב... "אנו לא נמצאים בפקק", אנו נוסעים בדיוק לפי התכנית... המקורית

לכן אם יהיה פקקים ועיכובים שונים ויקח לו הדרך ארבע שעות הוא יהיה מאוד עצבני מכך, אבל מצד שני כשהוא עומד לנסוע למונטריאל הוא יודע מראש שזה יקח לו שש עד שבע שעות, וממילא אם ייסע רק ארבע שעות הוא יהיה מאוד מרוצה ושמח מכך.

הרגשות שיש באדם הם לפי מה שהתכוון לכך!!!

כשבחור עומד להיכנס בשערי הישיבה לראשונה בחייו, הוא כבר חולם ומדמיון אלו שנות עלייה ממתנינים לו... ואם זה לא בדיוק עובד כמו שהוא תכנן הוא נשבר לשברי שברים: למה?????????

כי בדמיון אין פקקים

וזה לבד שאין פקקים בדמיון זה גם מתנה משמים: כדי שאדם יוכל להחדיר בלבו את החשק וההתלהבות, כי הוא כבר מדמיון עצמו בתוך המצב הנעלה, והוא כבר מרגיש כמה מתוק ונפלא זה יהיה, וכמו אחד שמדמיון וחולם על חתונה או על טיול או על כל דבר אחד נחמד הצפוי להיות, כך לפני מדיריגה רוחנית הוא כבר מרגיש את המתקנות של העלייה.

ה'דמיון' הוא מתנה מאודדדד חשובה!

כמובן שרק אם מנצלים זאת לדברים טובים, כי היצר הרע הוא רק דמיון, [לא נאריך בזה עתה, כי לזה צריך להקדיש פרק נפרד] לכן צריך לנצל את כח הדמיון גם בחלק הטוב, שעל ידי זה נעורר את הרצון להתעלות, ובכך יהיה כח באדם להתגבר על כל המכשולות.

אבל.....

צריך לדעת שבמצאיות לא תמיד הולך חלק כל כך כמו שזה נראה בדמיון, וממילא לא צריך להישבר אם לא הכל הולך כפי שתכננו מראש

וכשבן אדם יודע מה מחכה לו, הוא לא מתעצבן: הוא לא נהיה עצבני כשזה הולך אחרת מכפי שהוא תכנן, כי שכיוודים מראש שלא הכל הולך חלק כמו שחושבים, והדמיון הוא לא תמיד מציאותי, ממילא ההתמודדות בקושי הרבה יותר קלה, למה? כי זה לא שפתאום נהיה 'פקוק', אלא שמלכתחילה תכננתי שיכול להיות שהדרך תהיה קצת ארוכה ומפותלת, ממילא הקשיים הם לא כ'פקק' אלא הם חלק מבניין אישיות האדם.

וזהו 'ואלה מסעי בני ישראל'!!!

כפי שכתבו בספרים הקדושים, שכל יהודי ויהודי עובר בחייו את אלו המסעות, ממילא כשיהודי מרגיש שלא הכל הולך כפי שתכנן, חלם ודמיון, גם אז הוא לא נשבר ברוחו, מכיוון שלאמיתו של דבר זו התוכנית המקורית אותה תכנן הבורא יתברך, זה לא עוד "פקק" שנקרה בדרכו, אלא זה חלק מהמסלול.

מספרים:

על יהודי שמאוד סבל ממידת ה'כעס' שהורגל בו, וניגש אל רבו וביקש ממנו שיתן לו עצה להתגבר על הכעס, כי הוא 'כעסן' בצורה איומה, אמר לו הרבי: אם

בקיצור - "למעשה"

כשהאדם מרגיש שהוא מצליח ומשיג את מה שתוכנן בשבילו, אין לו בעיות, והוא תמיד שמח ומרוצה, הבעיה מתחילה כשהוא מרגיש שמהו לא הולך... הגלגל מפוצץ... הכביש פקוק... והוא סובר שזה מה שמעכב אותו, לכן הוא מתעצבן... נשבר... ומאבד את החשק....

אבל כשהאדם חוזר ומשנן את מה שכתבו רבותינו גדולי החסידות זיע"א על הפסוק 'אלה מסעי בני ישראל', שכל יהודי עובר את מ"ב המסעות, והכל מחושב לפרטי פרטים, הן התקופות של יחווה, הכל נעצר... הכל תקוע..... אנו מרגישים מיובשים.... והן הזמנים של - וייסעו... שבאז הכל נוסע חלק.... יש חשק.... יש התלהבות.... אנו מרגישים התרוממות... שני מצבים אלו מתוכננים מלמעלה.

זה לא פקק!!!

אלא הכל הולך בדיוק לפי התוכנית, ממילא אין לו מה להיות עצבני או מתוח, ואין הוא אומר 'אני לא מצליח', אלא אדרבה 'אני מצליח' והראיה לכך - שכך תכננו מלמעלה, ואם הלכתי במסלול זה הצלחתי ללכת במסלול הנכון!!!